

Charlottenlund

Rotary Klubb

25 år

1974 - 1999

En berättning
av

Hugo Dalaker

Fotograf Melhuus

HILSEN FRA DISTRIKT 2280

Av Einar A Fløttum, guvernør Distrikt 2280.

Kjære Charlottenlund Rotary Klubb.

På vegne av Distrikt 2280 vil jeg ønske Dere lykke til med jubileet. Dere er blitt 25 år, født 29. mars 1974 med Lade Rotary Klubb som fadder. Dere er kommet til et høydepunkt i Deres liv, der Dere innehar ungdoms styrke og et langt og lykkelig liv foran Dere.

Vi skal hver for oss være tjener for å fremme alt sunt og godt i samfunnet rundt oss. «Service above self». Som gode representanter for våre bransjer skal vi være med å stake ut kursen på sentrale områder. Vi skal tjene og lede med hovedvekten på den første egenskapen - å finne fram til Rotarys egenart. Den skal bæres fram og utfolde seg med et langsiktig mål, med handling og visjoner.

Vi skifter ledere hvert år, og enkeltmedlemmer setter mer eller mindre spor etter seg - det personlige element. Selvsagt har enhver president sine medarbeidere. Likevel står presidenten i en særstilling. Når historien skrives, oppdager en snart sammenhengen mellom denne og enkeltpersoner opp gjennom tiden. Men retningslinjene og målet består. De strukturelle forhold rundt oss endres normalt langsomt.

Rotarybevegelsen er snart 100 år. Opplegg, idealer og mål er stort sett uforandret. Men med det store antall klubber over hele verden, i forskjellige kulturer, sier det seg selv at det må være store forskjeller i de forskjellige klubber. Med den raske utviklingen innen samfunnet, og ikke minst innen teknikken, tror jeg det må være en viktig målsetting for Rotary å ta vare på gamle tradisjoner og verdier, slik at viktige elementer ikke går tapt i alt det nye som nå presser seg på.

Med 25 år bak seg er jeg temmelig sikker på at Charlottenlund Rotary Klubb har utviklet en klubbstruktur som holder i årene framover inn i det neste årtusen.

Igjen, lykke til med 25-års jubileet og lykke til med fremtiden!

PRESIDENTEN HAR ORDET:

Et kvart århundre er gått siden det i Lade Rotary Klubb ble tatt initiativ for å stifte en klubb i byens østlige områder. Den 29. mars 1999 er det 25 år siden Charlottenlund Rotary Klubb ble chartret. 25 år er ikke lang tid, men for de av våre medlemmer som har vært med lengst, ligger det utrolig mange gode foredrag, mye kunnskap om andres yrke, friske diskusjoner og ikke minst godt kameratskap bak en slik tidsperiode.

Den mest markante forandring i klubben vår i de senere år har vært det økende innslaget av kvinnelige medlemmer. Selv om det var endel skepsis på forhånd, tror jeg at jeg har alle medlemmene med meg når jeg sier dette har vært utelukkende positivt for klubben. Det arbeides nå aktivt for å få flere kvinner med. Et annet viktig mål for medlemsvervingen i klubben er å få ned gjennomsnittsalderen som etter hvert har blitt litt for høy.

Jeg vil takke jubileumskomiteen og annonsørene og ellers alle som har bidratt i forbindelse med jubileet. En spesiell takk til Hugo Dalaker som har nedlagt et stort arbeid med utarbeidelsen av dette 25-års jubileumsskriftet.

Når vi neste gang feirer jubileum et stykke inn i neste årtusen, håper jeg Charlottenlund Rotary Klubb fremdeles vil være kjent for sin lette tone på møtene og for det gode kameratskapet.

Jeg gratulerer med 25-års jubileet og ønsker klubben lykke til videre !

Ivar Moum
President 1998-99.

Fotograf Melhuus

Styret i jubileumsåret. Første rekke: Arne H. Bartnes, Signe Kjelstrup, Ivar Moum, Hugo Dalaker, Asbjørn Rønning. Bak: Bjørn Wold, Per Kristian Haarberg.

OM AT SPÅ

At spå, hvad der imorgen sker,
er ingenlunde muligt mer.
At spå om, hvad der sker idag,
er også en penibel sag.
Når jeg går meget vidt, så spår
jeg om, hvad der er sket igår.

Piet Hein

CHARLOTTENLUND ROTARY KLUBB BLIR TIL.

Rotary skal vokse.

Diskusjonen har gått kontinuerlig innen Rotary om man i distrikter med stort befolkningsunderlag skal utvide eksisterende klubber, eller stifte nye gjennom knopp-skyting.

Distriktsguvernør Isak Mendelsohn i daværende Distrikt 127 så at Trondheim som noen år tidligere var blitt storkommune, hadde plass for flere Rotaryklubber. Han ga i sitt guvernørår 1972/73 Lade Rotary Klubb i oppdrag å starte en klubb i Lades område mot øst. Isak Mendelsohn døde før han fikk se at hans ide ble realisert, og det var guvernøren det følgende år som fikk gleden av å se Charlottenlund Rotary Klubb godt i gang.

Lade Rotary Klubb utpekte en arbeidsgruppe med Torleif Hoff som leder og med Tord Brabrant og Henrik Wollan som medlemmer. Brabrant måtte senere trekke seg og ble erstattet av Gullik Nøsteby. Det ble Hoff, Nøsteby og Wollan som på vegne av fadderklubben Lade ble den nye klubbens fødselshjelpere og gode rådgivere.

Det første referat som foreligger er datert 21. juni 1973. Foruten de tre fra Lade møtte Erik Solberg, Karl Johan Selmer, Thorstein Øren, Gunnar Fjeld Olsen og Bjørn Rennemo.

Hvorfor det ble akkurat disse fem, kan man spekulere over. Her er spekulasjonene: Erik hadde en onkel, Otto S Knudsen, som var guvernør i distriktet i 1969/70. Erik hadde vært aktivt medlem av Round Table og hadde erfaring fra landsstyret i denne seviceklubben som man må forlate ved fylte 40 år. Det var bare naturlig at man i Rotary så et potensielt medlem i ham. Nær venn av Erik, Karl Johan Selmer, var også

tidligere «tabler» og Thorstein Øren er Eriks svoger. Gunnar Fjeld Olsen var børskommisær og også disponent i Figro og kollega av Henrik Wollan, mens Bjørn Rennemo var en av gründerne av Autronica A/S og kollega av Kjell Reinskou som var president i Lade i året 1972/73. Slik kan et nettverk av slektskap, vennskap og kollegaforhold danne grunnlaget for en ny klubb, og slik er det vel også Rotary vokser.

På dette møtet ble Erik Solberg valgt til formann for arbeidsgruppen og Fjeld Olsen ble sekretær.

Allerede på dette møtet satte gruppen opp en liste med 30 navn på potensielle medlemmer og man fordelte oppgaven med å kontakte disse og informere om Rotary.

Neste møte ble holdt 5. september 1973. Bjørn Rennemo hadde da gitt beskjed om at han av personlige grunner måtte trekke seg fra det videre arbeid. Det ble lagt frem resultat av arbeidet i marken, og man fant frem til ytterligere fire kandidater. Møtedag og eventuelle møtelokaler ble vurdert.

Når det gjalt møtedag, var det overlegninger om hvorvidt man skulle ha møte ved lunsjtider eller om kvelden. Man ville forsøke å unngå kollisjoner i fall medlemmer av andre klubber ville komme på besøk. Det ble listet opp hvilke dager som var ledige etter forskjellige alternativer. Når klubben var konstituert, ville det bli undersøkt i hvilken retning medlemmenes ønsker måtte gå.

Det siste møte før konstituering ble holdt 24. september.

Referatene bærer preg av nøye vurdering av alle sider av sakene.

Det så nå ut som om alt begynte å komme under kontroll og konstituerende møte burde være nært forestående.

KONSTITUERENDE MØTE.

Det gikk ut brev til de som hadde sagt seg interessert, tilsammen 27 :

KONSTITUERENDE MØTE I CHARLOTTENLUND ROTARY KLUBB.

Vi har herved gleden av å innby Dem til å delta i dette møte,
som finner sted

Mandag den 15. oktober kl. 18.30
på Autronica A/S, Haakon VII' gt. 4 (Lade)
i bedriftens kantine.

Vi vedlegger en liste over de personer som har vist seg å være interessert, og til
hvem nærværende innbydelse sendes.

Program:

- 1) Åpning ved disponent Torleif Hoff, Lade Rotary Klubb.
- 2) Valg av ordstyrer.
- 3) Valg av referent for møtet.
- 4) Praktisk redegjørelse vedrørende Rotary Klubb-arbeidet.
- 5) Konstituering.
- 6) Valg av President
 - « « Visepresident
 - « « 4 styremedlemmer

Vi ønsker Dem velkommen til møtet og håper på 100% tilslutning

Trondheim den 5. oktober 1973.

Arbeidsutvalget for stiftelse av CHARLOTTENLUND ROTARY KLUBB

Karl Johan Selmer
(sign.)

Erik Solberg
(sign.)

Thorstein Øren
(sign.)

Gunnar Fjeld Olsen
(sign.)

Det var en spent og vitebegjærlig forsamling som møtte på Autronica. 25 av de innbudte hadde funnet vegen. De fleste av oss kjente bare noen få i forsamlingen. Enklest var det vel for de fem som hadde erfaring fra Round Table. De hadde jo også litt begrep om hvordan slike klubber fungerer.

Torleif Hoff redegjorde for Rotary-bevegelsens innhold og målsetting. Erik Solberg og Gunnar Fjeld Olsen ble valgt til henholdsvis møteleder og referent.

Spørrelysten var stor. Det var særlig møteplikten som opptok mange, videre møtedag og tidspunkt på dagen for møtene. Til veiledning for det kommende styre ble det foretatt en skriftlig meningsmåling om dag og tidspunkt.

Deretter konstituerte forsamlingen seg som Charlottenlund Rotary Klubb. Fra nå av og frem til charterdato var klubben å betrakte som provisional Rotary klubb. I følge dagsorden skulle der velges styre. Samtlige i arbeidsgruppen ble valgt, og i tillegg til disse Kåre Halse og Hugo Dalaker. Erik ble president og Karl Johan visepresident.

Etter at styret var valgt og hadde konstituert seg så det slik ut:

President: Erik Solberg

Visepresident: Karl Johan Selmer

4 Styremedlemmer: Gunnar Fjeld Olsen, sekretær

Thorstein Øren, kasserer

Kåre Halse

Hugo Dalaker

Hugo Dalaker fikk i oppdrag av styret å bistå sekretæren med møtestatistikk, medlemskartotek og beslektede oppgaver, med andre ord: hjelpesekretær.

Styret hadde funksjonstid frem til slutten av Rotaryåret,

30. juni 1974.

PROVISIONAL KLUBB

Fra konstituering og frem til fullverdig opptak i Rotarybevegelsen har nye klubber «provisorisk» status. I dette tidsrom er det en del formelle ting som skal bringes på plass.

Det nye styret måtte ta stilling til møtelokale, møtedag og tidspunkt på dagen. Ingen av løsningene her syntes i første omgang selvsagt, men etterhvert ble det slik det i alle de følgende 25 år har vært, møte mandag kl. 18.30 på Esso Motor Hotell på Moholt (senere kalt Scandic Hotell).

Det ble livlig kontakt med de internasjonale sentra for Rotaryadministrasjonen, Evanston i USA og Zürich. Heldigvis hadde klubben fått en sekretær som på en utmerket måte gikk inn i dette arbeid. Han var meget formell i det han foretok seg og dertil språkkyndig utenom det vanlige. Med fornøyelse siterer vi fra noe han skrev i 10-års beretningen om hvordan den første tiden artet seg:

«Av sentrale ting ellers var den for vårt vedkommende nyopprettede kontakt med såvel Evanston i USA som Zürich, byer som for oss stod som bevegelsens Mekka. Den famlende sekretær hadde forøvrig også visse vanskeligheter med å skille klinten fra hveten, eller sortere de vesentlige ting fra de bagatellmessige. Etter 10 år i Rotary vet man omtrent hva man må gjøre, hva man bør gjøre og hva man kan unnlate å gjøre når det gjelder administrative bestemmelser og paragrafer. Den gang var alt like nytt og like viktig.

Vi hadde nå en medlemsliste klar på 25 navn som skulle representere hver sin klassifikasjon. Vi arbeidet ut fra et amerikansk inspirert klassifikasjonsmønster, og hadde vel visse problemer, men stort sett gikk det bra. På dette felt imponerte Zürich oss. De kom tilbake med spørsmål til vår navne- og klassifikasjonsliste og foreslo ganske subtile endringer som viste seg å være korrekte ved nærmere ettertanke. Dette øket naturligvis respekten for «Mekka». Og vi skjerp oss. Nå skal det ingenlunde glemmes at vi hele perioden hadde god hjelp og støtte fra Lade Rotary hos de medlemmer der som hadde respektive verv, og som kunne tingene.»

Klubbens geografiske område ved starten.

Tradisjonelt har grensene for klubben spilt en viss rolle ved rekruttering av medlemmer. Medlemmer skulle bo eller arbeide innenfor klubbens område. I de første år ble dette krav håndhevet ganske konsekvent. Ved forberedelsene til chartring måtte grensene fastsettes entydig og klubben fikk de østlige deler av kommunen som sitt område.

Slik var grensene:

Grense mot øst: Til kommunegrensen mot Malvik.

Grense mot syd: Til kommunegrensen mot Selbu.

Grense mot vest: Nidelven fra Bratsbergøya til Sluppen bro og videre E6 til Omkjøringsvegen. Grensen følger videre Omkjøringsvegen frem til Bratsbergvegen og følger denne sydover til Dalsaunevegen. Videre går grensen langs Dalsaunevegen og følger denne frem til Klæbuvegen og videre langs Klæbuvegen frem til Omkjøringsvegen. Grensen følger Omkjøringsvegen til krysset Bromstadvegen og følger denne til Brøsetvegen. Videre Brøsetvegen frem til Innherredsvegen (Sellgrens Veveri), og derfra nordvestover i luftlinje frem til Leangenbukta.

Senere er det avstått territorium i syd mot Selbu grense til Nidavoll Rotary Klubb da denne ble chartret i 1986.

CHARTRET OG FULLVERDIG KLUBB 29. mars 1974.

Da det led utover vinteren 1974, var alle brikker falt på plass og alt lå til rette for at klubben kunne få sitt charter og sin fulle verdighet som medlem av den verdensomspennende Rotaryfamilien. Charterdatoen ble markert med en stort anlagt fest på Esso Motor Hotell.

Klubben hadde sin egen festkomite i aksjon, men for det seremonielle som forgikk før middagen, var regien godt tatt vare på av våre venner i Lade RK med Torleif Hoff i spissen i samarbeid med Guvernør i Distrikt 128, Guttorm Hareide, Hareid Rotary Klubb.

82 personer deltok i festen. Der var mye Rotaryerfaring samlet ved tidligere guvernører: Otto S Knudsen, Trondhjem og Sigurd Vik, Levanger, videre incoming guvernør Per Sandvik, Meldal og fra Namsos Olav Karoliussen som skulle bli guvernør et par år senere. Fra mer fjerntliggende klubber, Vardø og Gunnedah West, Australia hadde man representanter som nylig var flyttet til byen og som aspirerte til medlemskap når chartringen var over. Naboklubbene var representert ved presidentene Knut Bergersen, Trondhjem, Thore Gulliksen, Trondhjem Vest og Magne Opland, Heimdal. Sist men ikke minst må nevnes Lades delegasjon, ti personer med president Bjørn Dokmo i spissen.

Som tente lys! Til v. Gullik Nøstebø, Lade, videre Ottar Kummeneje, Asbjørn Langås, Jarle Malvik. Bak skimtes Tor Schjetne, Roar Schefte, Agnar Tegnander, Herlaug Trælnes og Ole Peter Ulvestad.

De 25 chartermedlemmene ble stilt opp i to geledder ute i resepsjonen mens forsamlingen tok plass inne i salen. Nøsteby og Wollan ledet hver sin rekke under innmarsjen til tonene av Nordraaks Purpose. Alfabetisk ble så de 25 plassert på de fremste rader, og seremonien kunne begynne.

Torleif Hoff hadde godt grep på det hele og holdt innledningstale før guvernør Guttorm Hareide overtok. Alle chartermedlemmene fikk Rotaryknappen og fikk ved guvernørens håndtrykk beseget at nå var de alle Rotarianere med de rettigheter og plikter det innebærer.

Så holdt guvernøren tale og overrakte charteret til president Erik Solberg.

Det ble referert hilsningstelegram fra H.M. Kong Olav, æresguvernør for de norske distrikter. Det fulgte hilsener fra klubber, fjern og nær. Klubben fikk talerstol fra faderklubben Lade og presidentklubber fra naboklubbene.

Chartermedlem Arnljot Gullvåg sang to sanger solo til pianoakkompagnement under seremonien.

Alle følte at de hadde vært med på noe helt spesielt. Alt var lagt opp slik at man hadde følelsen av den høytid som en slik begivenhet bør ha.

Etterpå var det å ta plass rundt et festlig bord hvor der var taler som er naturlig ved en slik anledning. Der var skrevet sang for anledningen. Det virker som om forfatteren Arnljot Gullvåg enda var litt usikker på hvor dette bar hen:

Man må vel gå ut ifra
at en slik forening
når den eksisterer , da
også har en mening.
Skal man bli en bedre mann
(Tro forresten, går det an ?)
Er vi en elite ?-
eller skal vi bli det ?

Enda var Rotary en mannsforening og på denne tid var damenes tale fast innslag på fester. Bjørn Dokmo holdt en tale på versføtter, uten manuskript, og utsøkt elegant. Denne fremførelse glemmes ikke lett, og var samtalemønne i lange tider etterpå!:

Det er ingen enkel rolle
damens tale her å holde.
Selvsagt vil jeg gjerne gi
-i vakre ord og med esprit
kvinnen ros som hun fortjener,
men å forme hva en mener
er en vanskelig affære
selv når det skjer til kvinnens ære.

Når man kikker rundt i salen
og man ser så meget smukt
er det lett å føre talen
på en dristig tankeflukt.

I de greske guders sfære,
men i samme atmosfære
drakk man også uten hemning
for å komme litt i stemning.

Men min tanke på parnasset
skyldes ikke bare glasset.
For i gamle guders verden
tok man kvinnen med på ferden.
Og hva greske guder gjorde
gjør vi også her ved bordet.

Mye vet jeg kanskje ikke
om de gudelige skikke,
men det sis at bacantinner
-så het gudenes venninner-
gikk med druepynt i håret
og en blomsterkrans rundt låret.

Slik en pynt av gylne druer
passer neppe våre fruer,
for tenk hva man risikerte
om man fruen demaskerte
ved å plukke litt av stasen,
kort sagt, fjernet kamuflasjen

Nei, en sådan rar kostyme
vil nok neppe bli kotyme.
Med all respekt for druens prakt
vi fortrekker kvinnens drakt.

Når nå kvinnen prefereres
slik det herved registreres
skyldes dette ei alene
hennes smak på draktdomene.

Nei, i ingen relasjoner
kommer greske amasoner
engang opp mot våre koner.
Uansett hva saken gjelder
blir det sei'r til våre sneller.

Dionysos-store mester-
på de ville tempelfester
hadde du nok bacantinner,
men hva var de mot våre
kvinner.

Dagens menn er ikke guder
kledd i skinn og dyrehuder
men allikevel-som man forstår
har vi ennå bedre kår.

Derfor herrer - vis hønnør
gjør som verseamatør;
reis deg opp og hev pokalen.
Skål for kvinnen her i salen.

Her er listen over chartermedlemmer med de yrkestitler som var oppført da innbydelsen til medlemskap ble sendt ut:

Kjell Arntzen, assurandør, eget firma

Ivar Belsaas, importagent, eget firma

Eivind Burheim, sivilingeniør, Bygningskontrollen

Sivert Baardsgaard, byggmester

Momme Carstens, agent, eget firma

Hugo Dalaker, tannlege

Knut Gaden, pelsdyroppdretter

Arnljot Gullvåg, disponent, Trøndelag Eggentral

Kåre Halse, skolestyrer, Charlottenlund Skole

Arnfinn Hofstad, adm.dir. Bøndernes Salgslag

Arnljot Høyland, professor, NTH

Ottar Kummeneje, konsulent, eget firma

Asbjørn Langaas, direktør, Trondheim Kretsfengsel

Jarle Malvik, banksjef, Forretningsbanken

Gunnar Fjeld Olsen, børskommisær, Trondheim Børs

Asbjørn Overrein, disponent, Sør-Trøndelag Skogeierlag

Olav Ragde, fotografmester, eget firma

Tor C Schjetne, økonomisjef, Ranheim Papirfabrikk

Karl Johan Selmer, gårdbruker

Roar H Skjefte, direktør, Trøndermeieriet

Erik Solberg, adm.dir. Ila og Lilleby Smelteverk

Agnar Tegnander, direktør, Intra VVS Industrier A/S

Herlaug Trælnes, adm. dir. Felleskjøpet

Ole Peter Ulvestad, overing. Bergs Maskin-Landteknikk

Thorstein Øren, arkitekt, eget firma

Det første året

Etter at klubben var blitt provisional, ble alle medlemmer plassert i komiteer. Det var maktpåliggende å bli bedre kjent og arbeidet i den retning ble godt tatt vare på. Alle måtte i ilden med ego-presentasjon. Mange syntes det var vanskelig å fortelle om seg selv. I følge tradisjonen skal man ikke skryte for mye av sin gjøren og laden, men det må sies at mange viste stort talent med å få frem interessante opplevelser og synsmåter. Etterhvert ble det yrkesforedrag, og fort ble det klart at alle hadde kunnskaper og erfaringer det var vel verd å dele med andre.

Charterpresident Erik la an en tone i ledelsen som var avslappet og lagt opp slik at alle skulle føle seg vel enten man var en oratorisk begavelse eller man var mindre rutinert i offentlig opptreden. Han presiserte at Rotary skulle være en kilde til fornyelse og utvikling av kameratskap, ikke stress og prestasjonsangst.

Det ble tid til sju eksterne foredragsholdere og to bedriftsbesøk første året. Den ene «bedriften» var Trondheim Kretsfengsel på Tunga. Underdirektør Asbjørn Langås var chartermedlem. Det andre besøket gikk til Intra VVS Industrier A/S med Agnar Tegnander som vert. De første bedriftsbesøk gikk altså til steder der vi hadde medlemmer i ledelsen. Det ga straks et inntrykk av det store spenn i yrkessammensetning vi hadde allerede i startfasen.

Fra starten høsten 1973 og frem til 17. juni 1974 ble det holdt 28 medlemsmøter og 5 styremøter. I mars 1974 var oppmøteprosenten på topp med 80,2; lavest i mai med 63 %.

Karl Johan Selmer og Thorstein Øren på 10-årsfesten. Begge var i det første styre. I midten Bab Tegnander.

Klubben finner sin form.

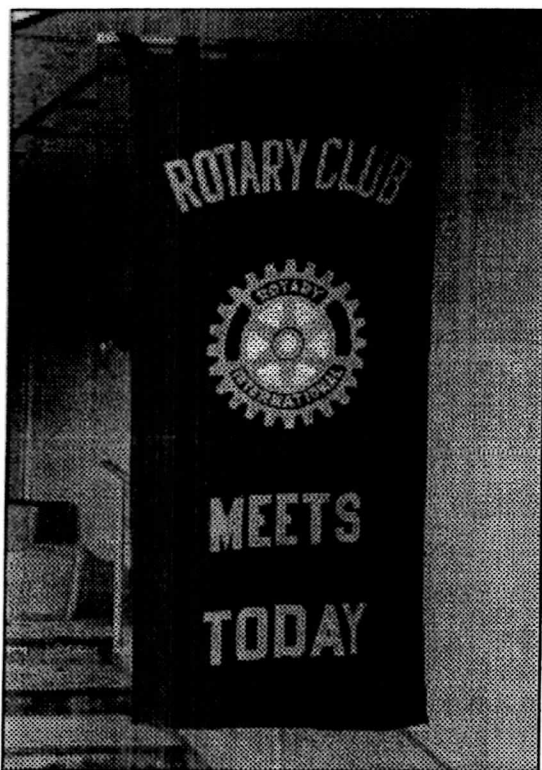
Erik Solberg overlot presidentklubben til Karl Johan Selmer for neste år. Alle de øvrige i styret ble gjenvalgt og Ivar Belsaas kom inn. Erik fortsatte i styret som past president.

Karl Johan var fortrolig med de intensjoner det var lagt opp til i driften av klubben og han fulgte fint opp den kameratslige tone som Erik la til grunn. Karl Johan har

alltid vært talsmann for aktivisering av egne medlemmer og bruk av interne krefter der alle slipper til og beriker debatten med den store samling av kunnskaper og erfaringer som finnes i klubben.

Møtene fant sin form med en halv time til kaffe og en hyggelig prat. Klokken 19.00 slår presidenten klubben i talerstolen og da har man tre kvarter å gjøre det på. Rotarysakene kommer først og varierer selvsagt i omfang. Tidlig ble ordningen med 3-minutters innlegg på omgang etter alfabetet etablert. Med undertittelen «tanker på besøk» har man fått innlegg om høyst forskjellige temaer. Noen har en filosofisk legning og lett for å ordlegge seg, andre har tatt for seg mer dagligdagse betraktninger om fenomener i samfunnet eller personlige opplevelser. I de senere år har tendensen til korte orienteringer om aktualiteter og utviklingstendenser fra eget fag blitt mer fremtredende.

Felles for alle aktører er at 3 minutter går utrolig fort. Presidenter har mer enn en gang sett utålmodig på klokka og presisert at tre minutter er tre minutter og intet mer. I den første tiden var det ikke sjelden at noen ba om ordet til kommentarer etter «3-minutt». Det viste seg at startet man først en diskusjon, var det vanskelig å begrense den. Etterhvert ble det slik at innholdet i det som ble fremført, fikk synke ned i hver enkelt uten at det ble kommentert. Det kunne heller hende at presidenten ba programkomiteen ta opp emnet i sin fulle bredde som hovedpost på et senere møte.

ANSVARLIG ARRANGØR

Allerede i klubbens første år kom oppdraget fra Distriktet å stå som arrangør av District Assambly. Møtested var Esso Motor Hotell og møtet fant sted 15. juni 1974.

Informasjon er viktig og distriktet arrangerte 3. desember 1977 Informasjonsinstitutt for Nord- og Sør-Trøndelag med deltakelse av samt alle klubber, inkludert de to nye, Malvik og Egge. Charlottenlund RK var ansvarlig for arrangementet.

Sitat fra protokollen: «Etter den omtale klubben har fått senere, må arrangementet kunne betraktes som meget vellykket».

Rotary Norden avholdt sitt årsmøte i Trondheim 5.-7. september 1979 med vår klubb som vertskap. Her var det selvsagt deltakelse fra hele Norden av alle i redaksjonen og administrasjonen av tidsskriftet. Det var forhandlinger og en vellykket festlig sammenkomst hvor festkomiteen hadde gjort fin innsats.

Rotarys 75-årsjubileum ble markert med et intercitymøte på Ringve 18. februar 1980. I referatet står det at møtet ble ledet av vår president og at arrangementet var utmerket. Vår president var Finn O Johannessen. Han hadde en finger med i det meste i forbindelse med alle arrangementer som er omtalt her.

Distriktskonferanse 1983

Under verdenspresidentens motto «Bygg broer av vennskap» var Distriktskonferansen for Rotary Distrikt 228 lagt til Trondheim i dagene 22.- 24. april 1983. Guvernør Jon A Rostad fra Verdal pekte ut Charlottenlund RK som ansvarlig. Det ble et stort forarbeid for president Ottar Kummeneje og hans komiteer.

Rotarianere i Trondheim inviterte tilreisende hjem til middag fredag ettermiddag før man møttes på Ringve Museum til vennskapskveld med hilsningstaler og god underholdning, bl. a. ballett og korsang.

Den offisielle åpningen fant sted på Esso Motor Hotell lørdag morgen. Guvernørens egne familiemedlemmer dannet en strykekvartett og underholdt med fin kammermusikk. Hovedtema for møtet var eldreomsorg. Fylkeslege Gustav Vig holdt foredrag med tittelen «De Eldre-Fortid-Nåtid-Fremtid». Paneldebatt og årsmøtesaker utover ettermiddagen.

Guvernørens bankett ble holdt i Palmehaven med med ca. 170 deltakere. Festkomiteens formann Ove Mjølnerød og hans hjelpere hadde forberedt alt på beste måte og middagen gikk greit. Hugo Dalaker stilte som toastmaster og holdt orden på talernes rekke. Han ble vervet ved at Ove henvendte seg til ham og sa: «Nå har jeg spurt alle i klubben og ingen er villig, derfor kommer jeg til deg». (Hugo trodde dette var et kompliment, og sa ja til oppdraget på flekken!) Der var taler av guvernør Jon og av incoming Kjell Berentzen. Stipendiatene fikk behørig oppmerksomhet og Ottar takket på vegne av arrangerende klubb. Der innløp hilsningstelegramtelegram fra H.M. Kong Olav. Verdenspresidentens representant, Nevil G Tweedle fra Stockport RK i England, takket for maten.

Søndag formiddag var det avslutning i Erkebispegården med musikk og «ord til ettertanke» ved vårt medlem, sogneprest Hans Rognstad.

Et vellykket arrangement var til ende.

Da Finn O Johannessen var guvernør var distriktskonferansen lagt til Trondheim. Nidarvoll RK sto for et vellykket arrangement i dagene 2.-4. juni 1989. Noen av våre medlemmer var involvert i utgivelsen av informasjonsavisen Rotary-89: Arnulf Grut, redaktør, Hugo Dalaker, red. medarbeider og Asbjørn Røkke, annonser.

Ottar Kummeneje med en av stipendiatene på Guvernørens bankett 1983.

PROFILER GJENNOM ÅRENE. Noen nevnt, de andre ikke glemt.

Det er naturlig når man tenker tilbake på klubbens start og virksomheten de første årene, ja, utover åttiårene også, at enkelte navn dukker opp i hukommelsen. Noen av dem er avgått ved døden mens de var aktive medlemmer, andre har flyttet til andre steder i landet, noen er det som har meldt seg ut av forskjellige grunner, personlige, familiemessige eller yrkesmessige. Vi kan ikke få nevnt alle som har satt sitt preg på klubben på forskjellig vis. Enkelte er hedret med Paul Harris Fellowship og er omtalt annet sted i boken. Mange er omtalt i sammenheng med hendelser og saker de har arbeidet spesielt med. Vi har en lang rekke sekretærer som har gjort en kjempeinnsats for klubben gjennom henholdsvis to, tre og fire år hver. Samtlige fortjener klubbens oppriktige takk.

Vår utmerkede sekretær.

Dette var den betegnelse styrekollegene satte på Gunnar Fjeld Olsen. Det var en karakteristikk som holdt i massevis. Gunnar var med i arbeidsgruppen som forberedte dannelsen av klubben. Han var disponent i en gros-firmaet Figro (en sammenslutning av fire grossister i dagligvarebransjen). Ved siden av dette var han børskommissær ved Trondheim Børs. Han valgte Børsen som grunnlag for klassifikasjonen. Dermed var der åpning for medlem fra dagligvarebransjen. Det fantes bare en børskommissær i Trondheim.

Gunnar Fjeld Olsen var utdannet siviløkonom. Han hadde *Gunnar Fjeld Olsen* i sin ungdom arbeidet hos «Tsaren i Stamsund», J.M.

Johansen, ledende firma innen fiskeomsetning. Det var en opplæring i den trauste driftsform med familietradisjoner og forsiktighet. Gunnar så tilbake på denne tiden med stor glede og fortalte gjerne om sine inntrykk fra Nordland.

Gunnar hadde store kunnskaper innen litteratur og språk. Han var frankofil og la ofte ferien til Frankrike. Her fikk han anvende sine språkkunnskaper. For ham var Peugeot det eneste tenkelige bilmerke. Han var konservativ av legning og kritisk til noe av det moderne fjas uten innhold. En gang han og incoming skulle på distriktskonferanse, beklaget sistnevnte seg over at han hadde en umoderne smoking. Gunnar kommenterte: «Reis du i den gamle smokingen, alle ser jo da at du har vært på fest før! Det er bare en nouveau riche som skifter smoking etter moten.»

Alle som hadde gleden å oppleve ham på talerstolen, husker hans eminente språkføring og formuleringsevne. Man satt hele tiden med denne tanke: For en ypperlig foreleser ungdom kunne hatt i ham innenfor humaniora på høyt nivå. Hans kåserier var som en oratorisk lystseilas.

Gunnar Fjeld Olsen gjorde en stor innsats som sekretær under forberedelsene til chartring. Dessverre måtte han trekke seg som sekretær og tre ut av styret i januar

1976 på grunn av sykdom. I de årene som fulgte, var han et positivt og aktivt medlem. I 1991 gikk han bort, og ble dypt savnet.

Verten på Nyheim.

Rolf Kjerringvåg kom inn i klubben i 1979. Han var kjøpmann i kolonial og hadde flere butikker. Han er «K»-en i KBS som han etablerte sammen med to kolleger. Klubben fikk nytte godt av at han kjøpte den gamle hovedbygningen på Nyheim Gård som var en del av forretningstomten hans på Jakobsli. Huset ble innredet til festlokaler med en trivelig peisestue i underetasjen. Stedet var som skreddersydd for jule- og vårmøter i klubben.

En rekke ganger var vi samlet der og stemningen var ekstra høy når vi inntok peisestua etter fortrinlig servering i stuene oppe.

Ved siden av sitt forretningstalant hadde Rolf stor interesse og glede av å lage mat. Han var oppe grytidlig hver morgen for personlig å grille og steke nylagde varer til kundene. Dette fikk vi som klubbvenner nytte godt av til fulle. Han sto personlig for matlaging og servering når vi fikk innta stedet.

Under en St.Hans-feiring på Hundhamaren i familien Helgesens romslige landsted røpet Rolf en ny side av sin personlighet. Vi samlet oss nede ved stranda i vakkert vårvær og Rolf Kjerringvåg ledet an i allsangen. Som korsanger i mange år var han fortrolig med et stort repertoar. Slike stunder blir minneverdige og ofte knyttet til personer som fører an i hyggelig samvær.

Rolf var arbeidsglad og sparte seg aldri. Han behøvde vel neppe i de senere år å belaste seg så hardt som han gjorde, men arbeidet var hans store glede og hobby. Han gikk bort allerede i 1982. Nyheim gård og selskapene der ble historie og gode minner.

Fengsel og landbruk på Tunga.

Asbjørn Langås var underdirektør ved Trondheim Kretsfengsel. Han førte oss inn i en verden vi visste eksisterte, men ikke hadde sett fra innsiden. Langås var entusiast når det gjaldt håpet om å kunne få domfelte tilbake til samfunnet. For ham var stikkordet: utdanning. Med pedagogisk bakgrunn arbeidet han iherdig for skolesystemet innenfor fengslet. Klubben fikk være med innenfor murene og fikk treffe innsatte, stille spørsmål, fikk se på aktivitetene og drikke kaffe sammen med dem.

Etter bare et par år i klubben ble Langås kalt til Oslo og stilling i Fengselstyret.

Tungaområdet var leverandør av mange medlemmer. Roar Schefte på Trøndermeieriet var en av dem. Herlaug Trælnes, Felleskjøpet, president i klubben i 81/82, en annen. Arnljot Gullvåg var disponent på Trøndelag Eggsentral. Han var en rutinert sanger og gledet oss med sin tenorstemme, og han bidro også med nyskrevet festsang.

I Bøndernes Salgslag regjerte Arnfinn Hofstad som daglig leder. Alle disse bedriftsledere stilte bedriftene til disposisjon for bedriftsbesøk og kantinene for vanlige

møter i den første perioden da Hotellet av og til fikk problemer med å skaffe ledige rom etter avtale.

Arnfinn Hofstad flyttet til Norske Skog i Skogn som adm. dir. i klubbåret 80/81. Noen år senere var klubben på besøk på bedriften i Skogn og ble godt mottatt av sjefen selv. Arnfinn Hofstad har vært en sentral person i styre og stell innen næringslivet, nå sist som formann i styret for TELENOR.

Dobbelpresident og guvernør.

Hans Rognstad var sokneprest i Hoeggen Menighet da han ble innvalgt i Rotary i 1977. I hele hans tid i Hoeggen var kirkebygget på planleggingstadiet og Hans måtte rigge opp alter og annet interiør i en gymnastikksal hver gang han skulle ha gudstjeneste. Han hadde mange interesser utenfor teologien. Han likte å skrive og hadde jevnlig betraktninger i Adresseavisen. I klubben var han kontakt for Rotary Norden. Han beklaget seg en gang over at han visste ikke om han skulle heie på Rosenborg, eller om han som hedemarking burde støtte Ham Kam en gang disse møttes på Lerkendal.

I 1980/81 hadde han permisjon og oppholdt seg i USA henimot et år, den siste tiden som prest i den norske kirken i Minneapolis. Han skrev lange morsomme brev om livet blant norskættede. Aldri hadde hedemarkingen Hans spist så mye lutfisk og torsk i sitt liv. (Han skrev i et brev: «... i morgen formiddag skal jeg som vanlig ha to gudstjenester, en på engelsk, og en på norsk (jeg holdt på å skrive torsk !»).

Han kom tilbake og ble valgt til president for året 1985/86. I det han skulle starte på sitt presidentår, ble han utnevnt til prost i Østre Aker.

Alle håpet at han kunne fullføre sitt presidentår hos oss og i månedsbrevet sto det:

«Vi gratulerer hjertelig og gledes med ham over det høye embete. Samtidig må vi få uttrykke beklagelse over å miste et så verdifullt medlem. Vi håper i alle fall at det blir praktisk mulig for Hans å fungere året ut. Men vi må vel belage oss på å synge med Åge Aleksandersen: «Va' det dæ vi mista igjen»...

Hans dro til Oslo et stykke ut i året og Asbjørn Overrein overtok presidentklubben. Han fikk da klubbens lengste funksjonstid som president, godt over normalen.

Hans var bitt av Rotary-basillen og gjorde opptakten til Furuset Rotary Klubb straks han ankom Oslo. Her ble han charterpresident og det ble en del forvirring i administrasjonen i Stockholm ettersom de registrerte at Hans var president i to klubber samtidig. Dette ble oppklart.

I året 1996/97 var Hans Rognstad guvernør i Distrikt 2310.

Han deltok i arrangementene i Trondheim da verdenspresidenten besøkte byen våren 1997 og alle landets guvernører var samlet her. Det ble et hjertelig gjensyn med gamle kjente.

Ut i naturen med Svein Myrberget.

Svein Myrberget kom inn i klubben i 1977. Han var vitenskapelig leder i institusjonen som den gang hadde navnet

Direktoratet for vilt og ferskvannsfisk (nå: NINA). Svein hadde stor innsikt i det meste av det som angikk ville dyr, utbredelse, økning og nedgang i bestand. I sommerhalvåret drev han i mange år rypeforskning på Senja.

Alt dette som han arbeidet med ga han villig videre til oss i klubben. Han var en farverik person og en glimrende kåsør. Mangen gang reddet han skiftende programkomiteer i land når fordragsholdere sviktet. Svein hadde alltid på rede hånd en kassett med bilder fra naturen og han hadde kunnskaper i massevis til å ta et foredrag på kort varsel.

Svein Myrberget fikk et varsel om at hjertet krevde noe lavere tempo i aktivitetene. Han døde brått og uventet under en rutineundersøkelse på sykehus bare vel 60 år gammel.

Charlottenlund

Rotary Klubb

FLAGGSAKEN

Ikke en flaggsak så dramatisk som den Norge var oppe i før unionsoppløsningen. Nei, dette dreide seg om å få laget utkast til bordflagg og få satt det i produksjon. I likhet med de aller fleste Rotaryklubber ønsket klubben et symbol på vår eksistens og en hendig gave å bringe med seg ved representasjon i andre klubber under reiser i inn-og utland.

Allerede mens klubben var provisional var en flaggkomite i arbeid. Den besto av Knut Gaden, Jarle Malvik og Olav Ragde.

Det ble endringer i komiteen neste år og det var med Olav Ragde som formann og Sivert Baardsgaard og Momme Carstens som medlemmer at planene ble realisert. (Ingen av disse tre er lenger med i klubben. Ragde flyttet sørover etter fire år, Carstens meldte seg ut av personlige grunner omtrent samtidig og Baardsgaard avgikk ved døden i 1989).

Olav Ragde var et godt valg til dette arbeid. Han var fotograf av yrke og hadde kreative evner som kom godt med. Komiteen arbeidet i nær kontakt med styret. Det var selvsagt overlegninger angående valg av symbol for klubben. Sekretær Fjeld Olsen kastet frem tanken om å bruke bokstaven C i symbolet. Vår klubb var, og er fremdeles, den eneste klubb i Norge med forbokstaven C. Kombinasjonen med et kornaks symboliserer vårt distrikts nære relasjoner til landbruk. Den eksklusive C og det typiske for distriktet er blitt et karakteristisk og vel ansett symbol for klubben.

Utkastet ble korrigert og finpusset flere ganger og til slutt tegnet ut av profesjonell tegner og gjort klart til produksjon. Det er hyggelig å tenke på at flagget ble til ved bruk av egne krefters kreativitet og kulturelle og historiske kunnskaper.

Flagget med symbolet og inskripsjon i gull på burgunder bunn ble godt mottatt av

klubbens medlemmer og er flittig medbrakt til alle verdenshjørner. Finansiering til

produksjon første gang ble skaffet til veie ved ekstrakontingent kr 50,- pr. medlem. Medlemmene kunne da vederlagsfritt ta med seg et flagg på reiser og besøk i andre klubber.

medlemmene fikk tilbud om å ta med seg et flagg til privat bruk. Noen takket ja til det tilbudet.

Utveksling av flagg mellom klubbene har gitt oss en anselig samling. Flagg settes på bordene på alle møter. Det har sviktet med registreringen. Hvor kommer flaggene fra, og hvem har fått flagg av oss? Franck O Rindal har tatt på seg arbeidet med i bringe orden i dette.

MÅNEDSBREV

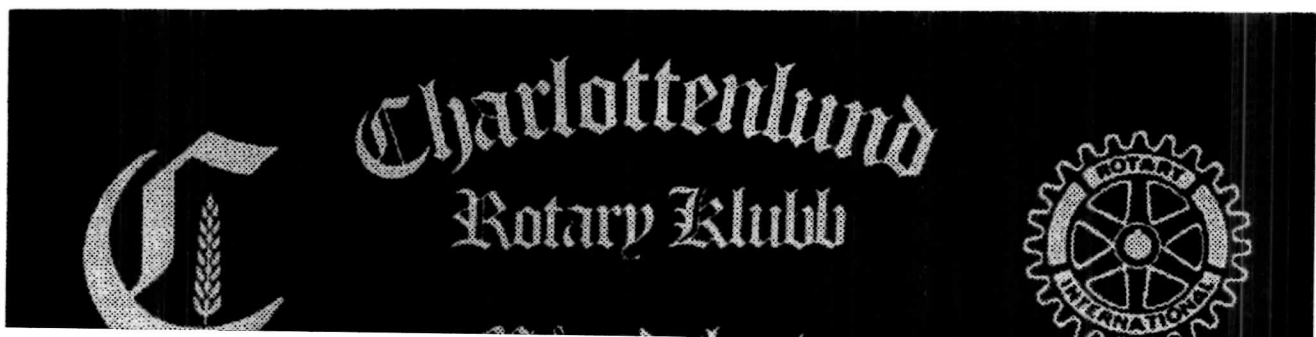
Helt fra starten har klubben hatt referatkomite med et romslig antall medlemmer. Referater fra møtene i en måned har som regel foreligget på første eller andre møte i den neste. Selvsagt har form og innhold variert en del, men medlemmer som har forsømt et møte, har fått full informasjon gjennom månedsbrevet. De første årene var månedsbrevet trykt på A4-ark og heftet sammen. Trond Vintervoll ble medlem av klubben i 1985 etter at han hadde vært stipendiat til USA. Han arbeidet i ledelsen av et trykkeri og da ny referatkomite gikk til verket i 1984, hadde Trond vært behjelpelig med å trykke et nytt «hode» med klubbens symboler som omslag til månedsbrevet.

Dette ble brukt i noen år, men ble etter 1990 borte igjen.

For Rotaryåret 1984/85 kom en ny referatkomite i sving. Det var da tanken å gjøre noe mer ut av månedsbrevet. Fra det første nummer i juli -84 sakser vi:...

«Referatkomiteen har også tenkt seg at månedsbrevet skal fungere som et skrift med litt mer innhold enn de rene møtereferatene. Vi håper å kunne utdype temaer som bare er berørt i møtene og som fortjener utdyping eller kommentarer. Vi ber om medlemmenes støtte til å fremskaffe slikt stoff!... Vent nå endelig ikke et slags menighetsblad eller en medlemsavis, men komiteen håper å kunne bidra til et rikere klubbiv på denne måten.»

Komiteen maktet å følge opp intensjonene på en fin måte gjennom hele året. Peter

Lykke, medlem av komiteen, sørget for trykking i rett tid på sin arbeidsplass på Universitetet.

Brevene ble ofte innledet med en «lederartikkel» som angikk klubben eller Rotary i videre forstand. Eksempler på overskrifter her: Rotary i vår hverdag, Mangfoldige Rotary (dette ble senere gjengitt i Rotary Norden), Den gode replikk,.. og mange flere.

Ole Peter Ulvestad som var president det året, sendte jevnlig inn stoff fra lokal historie i Strinda og ellers var brevene krydret med vitser og Kumbels gruk, f.eks dette:

Pessimisterne	Nei, de optimister,
er dog	som livet
de reneste taaber-	beror paa,
de tror	er dem,
paa det modsatte af,	som tør haabe
hvad de haaber.	paa noget, de tror paa.

I november 1984 ble det gjort en høytidelig meningsmåling om månedsbrevet. Den viste at 76 % av medlemmene leste referat fra alle møter enten de hadde vært tilstede eller ikke. Ett medlem ville ha flere vitser, mange og grove, og ett ville ha kryssord. Det var en som aldri fikk sitt ønske oppfylt. Han ville sløyfe hele månedsbrevet.

Dette året er nevnt for å vise hva man kan gjøre ut av dette tema i klubben og for å få anledning til å nevne at da distriktskonferansen ble avholdt ved årets slutt, fikk Charlottenlund Rotary Klubb distriktets utmerkelse for årets beste månedsbrev. En fjær i hatten !